
FOEEiG/3/07/2017

Warszawa, 14 lipca 2017r.

Szanowny Pan Krzysztof Tchórzewski

Minister Energii

ul. Krucza 36/Wspólna 6

00-522 Warszawa

Dotyczy: projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (wersja 2.6 z dnia 16 czerwca 2017 r., nr UC 27 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).

Szanowny Panie Ministrze,

w imieniu Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu (FOEEiG), w odpowiedzi na zawartą w piśmie z dnia 27 czerwca 2017 r. (znak: DEO.I.4110.24.2017) prośbę o wyrażenie stanowiska w odniesieniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (wersja 2.6 z dnia 16 czerwca 2017 r., nr UC 27 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, dalej: „**projekt ustawy o zmianie ustawy o OZE**”), przedstawiam następujące uwagi do tego projektu.

- 1. Konieczność uwzględniania niewykorzystanych środków z opłaty OZE z lat poprzednich przy kalkulowaniu stawki opłaty OZE przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dot. art. 1 pkt 36 projektu ustawy o zmianie ustawy o OZE).**

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o OZE proponuje się zmodyfikowanie sposobu kalkulowania stawki opłaty OZE. Zgodnie z projektowanym brzemieniem art. 98 ust. 1 ustawy

Stanowisko Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazy dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (wersja 2.6 z dnia 16 czerwca 2017 r., nr UC 27 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).

z dnia 20 lutego 2015 o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148 ze zm., dalej: „**ustawa o OZE**”), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „**Prezes URE**”) ma kalkulować stawkę opłaty OZE dzieląc wysokość kwoty planowanej do pobrania w roku kalendarzowym, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE przez ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym, która stanowiła podstawę do obliczenia opłaty OZE, w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień 1 lipca roku, w którym jest kalkulowana stawka opłaty OZE na kolejny rok kalendarzowy.

Aktualnie zgodnie z treścią przepisu art. 98 ust. 1 ustawy o OZE stawka opłaty OZE kalkulowana jest tak samo jak proponuje się w projekcie ustawy o zmianie ustawy o OZE, z tym jednak zastrzeżeniem, że dodatkowo jest ona pomniejszana o iloraz niewykorzystanych środków z opłaty OZE pozostałych z roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym jest kalkulowana stawka opłaty OZE oraz ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym, która stanowiła podstawę do obliczenia opłaty OZE, w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień 1 lipca roku, w którym jest kalkulowana stawka opłaty OZE na kolejny rok kalendarzowy.

Proponowana w projekcie ustawy o zmianie ustawy o OZE zmiana w tym zakresie oznacza, że Prezes URE kalkulując stawkę opłaty OZE na kolejne lata, nie będzie obowiązany do uwzględniania w tej kalkulacji ewentualnych tworzących się sum niewykorzystanych środków z tytułu opłaty OZE, kumulowanych w latach poprzednich.

Jednocześnie należy wskazać, że w projekcie ustawy o zmianie ustawy o OZE nie przedstawiono żadnego wyjaśnienia dotyczącego przeznaczenia niewykorzystanych środków z opłaty OZE z lat poprzednich, w sytuacji gdy nie będą one uwzględniane przy kalkulacji stawki opłaty OZE na następane lata.

Rozwiązanie to należy oceniać negatywnie, ponieważ będzie ono mogło prowadzić do sytuacji, w której Prezes URE będzie zobligowany do kalkulowania stawki opłaty OZE na nieuzasadnionym, podwyższonym poziomie, pomimo iż u operatora rozliczeń energii odnawialnej zgromadzone będą niewykorzystane środki z opłaty OZE pozostałe z poprzednich lat. Takie nieuzasadnione podnoszenie stawki opłaty OZE będzie rodziło szczególnie negatywne konsekwencje dla odbiorców przemysłowych, którzy w znaczącym stopniu ponoszą koszty związane z aukcyjnym systemem wsparcia wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.

Uwzględniając powyższe postulujemy utrzymanie aktualnie obowiązującego rozwiązania, zgodnie z którym Prezes URE przy kalkulowaniu stawki opłaty OZE na dany rok kalendarzowy

Stanowisko Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazy dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (wersja 2.6 z dnia 16 czerwca 2017 r., nr UC 27 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).

uwzględnia niewykorzystane środki z opłaty OZE z poprzedniego roku kalendarzowego. W związku z tym konieczna jest rezygnacja z zawartej w art. 1 pkt 36 projektu ustawy o zmianie ustawy OZE propozycji zmiany art. 98 ust. 1 ustawy o OZE.

2. Konieczność doprecyzowania definicji pojęcia „modernizacji” instalacji OZE (dot. art. 1 pkt 1 lit. g projektu ustawy o zmianie ustawy o OZE).

Projekt ustawy o zmianie ustawy o OZE przewiduje wprowadzenie w art. 2 pkt 19a ustawy o OZE definicji legalnej pojęcia modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii. Propozycję zdefiniowania tego pojęcia należy ocenić pozytywnie. Brak jego zdefiniowania obecnie w ustawie o OZE skutkuje wieloma problemami praktycznymi, związanymi z zasadami korzystania z systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.

Pozytywnie należy również oceniać proponowane wprowadzenie do ustawy o OZE przepisu mającego być zgodnie z projektem ustawy o zmianie ustawy o OZE oznaczonym jako art. 74 ust. 3, zgodnie z którym w przypadku przeprowadzenia modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii, która korzysta ze „starego”, opartego na świadectwach pochodzenia lub aukcyjnego systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, instalacja ta ma nie tracić prawa do uzyskania świadectw pochodzenia, pokrycia ujemnego salda lub podlegania obowiązkowi zakupu energii elektrycznej przez sprzedawcę zobowiązanego, jak również modernizacja ta nie będzie wpływać na przedłużenie okresu wsparcia obowiązującego tą instalację. Należy jednak zaznaczyć, że pozytywny efekt obowiązywania tego przepisu będzie mógł zaistnieć wyłącznie w sytuacji, gdy w sposób precyzyjny możliwe będzie określenie jakiego rodzaju zmiany w instalacji odnawialnego źródła energii będą mogły być zakwalifikowane jako jej modernizacja.

Projektodawcy proponują następujące brzemienne definicji pojęcia „modernizacji”: *„realizacja inwestycji w zakresie istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii, rozumianej jako wykonanie robót polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego lub zmiana parametrów użytkowych lub technicznych tej instalacji, do której zastosowanie mają przepisy o pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 1”.*

Niestety definicja ta wydaje się być dosyć nieprecyzyjna, a również uzasadnienie projektu ustawy o zmianie ustawy o OZE nie daje w tym zakresie dodatkowych wyjaśnień jak należy ją interpretować. W szczególności, w związku z zawartym w niej odwołaniem do art. 39 ust. 1 ustawy o OZE, nie jest jednoznaczne czy nie należy rozumieć, że tylko wówczas zmiana w

Stanowisko Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazy dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (wersja 2.6 z dnia 16 czerwca 2017 r., nr UC 27 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).

instalacji odnawialnego źródła energii może być kwalifikowana jako modernizacja, jeżeli została na nią przyznana pomoc inwestycyjna.

Uwzględniając powyższe postulujemy modyfikację proponowanej definicji pojęcia „modernizacji” instalacji odnawialnego źródła energii poprzez wyłączenie z niej jej ostatniej części: „do której zastosowanie mają przepisy o pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 1” albo poprzez doprecyzowanie znaczenia tej części definicji.

3. Konieczność doprecyzowania kwestii wolumenu energii elektrycznej stanowiącego podstawę do obliczania opłaty OZE.

Niezależnie od zmian legislacyjnych objętych aktualnie zakresem ustawy o zmianie ustawy o OZE, należy dodatkowo rozważyć uwzględnienie w niej dodatkowej poprawki o charakterze doprecyzującym mającej na celu wyjaśnienie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych mogących wynikać z obecnego brzmienia ustawy o OZE. W tym zakresie w opinii FOEEiG niezbędne jest wprowadzenie korekty dotyczącej zasad obliczania opłaty OZE dla odbiorców, którzy jednocześnie posiadają status tzw. autoproducenta (podmiotu wytwarzającego energię elektryczną i zużywającego ją na potrzeby własne).

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że w całej ustawie o OZE w sposób konsekwentny wskazuje się, że opłata OZE obliczana jest od energii elektrycznej pobieranej z sieci. Tym samym należy stwierdzić, że intencją ustawodawcy jest wyłączenie energii elektrycznej wytwarzanej i zużywanej przez autoproducentów, z naliczania opłaty OZE.

Rozstrzygnięcie to wynika wprost z treści przepisów art. 96 ust. 1, art. 96 ust. 2 ustawy o OZE, określającej zasady obliczania opłaty OZE, w których konsekwentnie używane jest określenie „energia elektryczna pobrana z sieci” przez odbiorców końcowych (w tym przemysłowych). Przy czym należy dodać, iż odbiorcą końcowym jest odbiorca dokonujący zakupu energii na własny użytek.

W tym kontekście należy wskazać, że wyłączenie energii elektrycznej wytwarzanej i zużywanej przez autoproducentów z podstawy obliczania opłaty OZE, ma pozytywny wpływ na funkcjonowanie krajowego systemu elektroenergetycznego. Rozwiązanie to stanowi bowiem impuls zachęcający odbiorców (w szczególności odbiorców przemysłowych) do inwestycji we własne jednostki wytwórcze, co pozwala na realizację bardzo ważnego celu jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej poprzez zwiększenie mocy wytwórczych istniejących w krajowym systemie elektroenergetycznym.

Stanowisko Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazy dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (wersja 2.6 z dnia 16 czerwca 2017 r., nr UC 27 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).

Uwzględniając, że zamiarem ustawodawcy jest, by podstawą do obliczania opłaty OZE była energia elektryczna zakupiona i pobierana z sieci (a więc nie energia elektryczna wytwarzana i zużywana przez autoproducentów), należy jednocześnie wskazać, że w ustawie o OZE zawarty jest jednak przepis, który może powodować wątpliwości interpretacyjne odnoszące się do zasad obliczania opłaty OZE od odbiorców energii elektrycznej będących autoproducentami. Wątpliwości te mogą w szczególności dotyczyć wytwórców energii elektrycznej mających jednocześnie status Operatora Systemu Dystrybucyjnego (OSD). Wytwórcy tacy mogą bowiem wykorzystywać własną sieć dystrybucyjną w celu wprowadzania i pobierania z niej energii elektrycznej pochodzącej z autoprodukcji. Zdarzają się również przypadki, że do sieci takich odbiorców przyłączeni są inni odbiorcy, posiadający status Operatora Systemu Dystrybucyjnego oraz koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej. W takich przypadkach pojęcie „energia pobierana z sieci” nie jest jednoznaczne.

Zgodnie z art. 96 ust. 3 pkt 3 projektu ustawy o OZE, energię elektryczną zużywaną przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.

Brzmienie tego przepisu w zestawieniu z treścią przepisów art. 96 ust. 1 oraz art. 96 ust. 2 ustawy o OZE, które wyraźnie wskazują, że opłatę OZE oblicza się w oparciu o ilość „energii elektrycznej pobranej z sieci” może stwarzać wątpliwość co do spójności tych przepisów i ich wspólnej interpretacji w odniesieniu do odbiorców energii elektrycznej będących autoproducentami.

W związku z tym, w celu jednoznacznego rozstrzygnięcia ewentualnych przyszłych wątpliwości interpretacyjnych dotyczących uregulowań prawnych w zakresie obliczania opłaty OZE od autoproducentów, niezbędne jest wyodrębnienie z treści art. 96 ust. 3 ustawy o OZE części przepisu dotyczącego przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej. Proponujemy aby nowy przepis art. 96 ust. 4 ustawy o OZE, dotyczący przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej obejmował wyłącznie energię elektryczną pobraną z sieci, z wyłączeniem energii elektrycznej wytworzonej przez to przedsiębiorstwo energetyczne i pobranej z sieci, dla której operatorem systemu dystrybucyjnego wyznaczone zostało właśnie to przedsiębiorstwo energetyczne.

W związku z tym FOEEiG wnosi o nadanie art. 96 ust. 3 ustawy o OZE następującego brzmienia oraz dodanie w art. 96 nowego ust. 4 o następującym brzmieniu:

Stanowisko Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazy dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (wersja 2.6 z dnia 16 czerwca 2017 r., nr UC 27 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).

„3. Energię elektryczną zużywaną przez:

1) płatników opłaty OZE,

2) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikami opłaty OZE,

– w części, w jakiej nie jest zużywana do jej przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.

4. Energię elektryczną zużywaną przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, pobraną z sieci – z wyłączeniem energii elektrycznej wytworzonej przez to przedsiębiorstwo energetyczne i pobranej z sieci, dla której operatorem systemu dystrybucyjnego wyznaczone zostało to przedsiębiorstwo energetyczne, w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.”

Z poważaniem,

Przewodniczący FOEEiG